

דף קכט:

או"ח סימן צב סעיף ד

עין משפט ב.

ה. ד. צריך לרוחוץ ידיו במים **ו** אם יש לו, ואם אין לו צריך לחזור אחريיהם **כ** עד פרסה **ל** והוא שהולך בדרך והמים לפני אבל אם נמצאים לאחריו חוזר עד מיל.

הגה: ואם מתירה שיעבור זמן התפלה **מ** ינקה ידיו לצורך או בעפר או בכל דבר שמנקה, ומתפלל.

או"ח סימן קpong סעיף א

א. אם אין לו מים מצויים לפניו ברחוק יותר מרבעה מילין ולאחריו מיל יכרוך ידיו במפה **ו** ואוכל פת או דבר שטיבולו במשקה.

ג. **ו** והניגוב אין מעכבר כמו בנטילת המוציא, כה"ח אותן י"ד. והגס שהרמב"ם בפ"ד מתחילה הלכה ג' כתוב לתפילה שחരית צריך לרוחוץ לפני ידו ורגלו, כתוב מר"ן בב"י שלא נהגו העולים כן, כה"ח אותן ט"ז. **כ.** והיינו שיכول לבא בעוד היום הגדל ואינו צריך ללבת אח"כ ייחידי אבל בללא הכלאי"צ לחזור אחרייהם.

ל. ודוקא לעניין תפלה צריך לחזור אחרייהם אבל לעניין ק"ש וברכותיה א"צ לחזור אחרייהם עד פרסה אלא ינקה ידיו בכל דבר שמנקה, כ"כ הב"י כדעת הר"ף והרמב"ם והרשב"א. וכותב היב"ח דבחטפלה שחരית כיוון שצרכי להסמין גאולה לתפלה ולק"ש אין לחזור אחר מים ה"ה דמתפלל בלבד שייחזור על המים ודלא כהשוו"ע, אך הכה"ח כתוב דאין לנו מדברי מר"ן השוו"ע דגם לשחרית צריך לחזור אחר מים. ומਮtain בשירה חדשה ומחזר אחר המים, שם באות י"ט.

מ. והי"ה זמן תפלה הציבור, כה"ח אותן כ"ג. **ג.** יש מחלוקת בראשונים אם יש להתייר גם לכתלה לאכול חולין ע"י קריכת ידיו במפה, لكن לדינא אין להתייר לאכול חולין ע"י מפה אם לא באין לו מים, ממש"כ השוו"ע כאן. כה"ח אותן א'. אם הדבר ספק אם ימצא מים תוך ד' מילין לפניו אפשר לסמן על דעת הרמב"ם ויכרוך ידיו במפה, שם באות ב'.

ו והיושב בביתו ואין לו מים אין להטריחו יותר מamil ואם לא יהיה שם מים כורך ידיו במפה, שם אותן ג'. **ו** מילין לפניו ומיל לאחריו שאמרו היינו פחות מדי' מילין. ופחות מAMIL ואין המיל ולא ד' מילין בכלל דכאן הקילו.

ו ודי' מילין שאמרו אם הולך ברוכבת צריך להמתין שיעור הילוק ד' מילין בנסעה דזה משומ טירחא ופחות מזמן זה לא הווי טירחא, כה"ח אותן ד'.

ובן יכול לאכול ע"י כף^ב.

ב. **ו** **ה גם שדברי הרמב"ם נראה דמועיל רק כריכת מפה ולא אכילה ע"י כף וכמ"ש בב"י, אף היוטר נכון לאכול ע"י מפה ורוק באין לו מפה יאכל ע"י כף, מה"ח אותן ח'.**

ו **ו** **נדרך לכורך ב'** ידיו במפה ולא רק ביד אחת שאוכל בה.